

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IV. Aequum de his concertationibus Posthumiani iudicium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A diis reliqua omnia eos postputare sciret, his ipsos intercluserit, concitatis subdole diffidis, turbata pace, & monasterii igne ferroque vastatis. Addit Palladius otanti Ammonio & Isidori partes agenti ferreum torquem propriis manibus injecisse Theophilum, pugnis māxillas & oculos contudisse, hac ingesta & repetita voce : *Hæritice, anathematiza Origenem.* Vt ut est, constat Episcoporum Synodus Alexandriæ coegerit Theophilum anno Christi 399. damnatosque uno ore Origenistas è Nitria monte, ut supra narratum est, exegisse : accedente Imperatorum auctoritate, qui ex Ægypto ut pellerentur scriptis datis iusterant. Synodicae hujus Concilij Epistola fragmenta quædam in Epistola ad Menam Iustinianus servavit. Adiunct ad superiora Georgius Alexandrinus, & Symeon Metaphrastes, finibus suis extortes monachos Alexandriam pervenisse, & miserabili eorum habitu ita commotam fuisse plebem, ut Theophilum latitatem ad necem depoceret, vixque Præsidis adhortationibus sedetur. Digressi ex Ægypto Origenista Hierosolymam ad Iohannem urbis antistitem confugunt, quem antea partibus suis faventem cognoverant. Sylvanum cum perperam appellant Georgius Alexandrinus, & alter Anonymus scriptor vita Chrysostomi, & Symeon Metaphrastes. Nam anno 386. in Hierosolymitano Throno sedisse Iohannem, obiisse vero anno 416. demonstrat Baroniūs : Hierosolymam autem anno 399. Origenista, ut dixi, confugerunt. Submisus continuo in Palæstinam legatis Prisco ^{Georg. A.} & Eubulo, Hierosolyma quoque & proximis locis eos expelli curat Theophilus, nūquam repugnante Iohanne. Horum conjecturam capimus ex Epistola 70. Hieronymi. Scytopolim Origenista numero citeter octoginta pervenient. In his Diocorus, Ammonius, Eusebius, Euthymius, Hierax, Isaaci duo, & Isidorus. At cum ad Imperatorem Arcadium, & Archepiscopum Iohannem delectos è Nitria Monachos, Origenistis infensos, aliosque Constantinopolim allegasse Theophilum accepissent, qui pro se cauillam dicerebant, eodem ipso ad diluendas Theophili accusationes, suaque res procurandas profecti sunt.

B IV. Per idem tempus quo hæc agebantur delatus est in eas oras à Gallia Posthumianus. Narrat ille apud Sulpitium Severum feedas Episcopos inter & Monachos concertationes intercessisse, quia congregati in unum apius Sacerdotes frequentius decrevisse synodis vidabantur, ne quis Origenis libros legeret aut haberet, qui tractator sacrarum Scripturarum per istum habeatur; censuisse Episcopos, libros Origenis, quod ipsarum hic illueque erroribus scatterent, penitus esse respondens; contra pertendisse Monachos, quidquid inerat errorum, ab Hæreti-
C D eis fuisse insertum; nec propter ea quæ in reprehensionem merito venirent, reliqua esse damnanda. Hinc ortam seditionem; ex quo contentiosum & pugnax cervicorum Origenistarum ingenium arguas; qui cum Episcoporum auctoritate reprimi non possent, assumendum fuisse Praefectum, ab eoque in fugam coniectos Monachos ita dispersos esse, ut propositis Edictis nullibi consistere sinerentur. Addit postea: *Sed tamen seve illud error est, ut ego sentio; seve heres, ut putatur, non solum reprimi non posuit multis animadu-* rsionibus Sacerdotum, *sed nequam tam late se posuisset effundere, nisi contentione crevisset.* Denique nec Episcoporum severitatem, nec Monachorum perduellionem probare se dicit. Quod mihi sane valde probatur iudicium; nam nimis severe in Origenistas à Theophilo consultum est; sed gravius tamen peccasse videntur Monachi à quibus tam præfacte Episcoporum au-
E ctioritas pessimata est.

V. Anaftasium interim summum Pontificem per Synodicam Epistolam rei gesta certiore fecit Theophilus, ac alios item Episcopos, sed Epiphanius potissimum, ad quem scripsit in eam sententiam, se Origenis colubros Evangelico ense truncasse, & secundum Nitria Monachorum agmen contagione pestifera liberasse; iam vero esse operum ipsius Epiphiani, Cyprios Episcopos congregare, & dare negotium, ut *Origenes nominationem, & nefaria heresis condemnetur*, deinde vero Synodicas Epistolas ad se, & ad Iohannem Chrysostomum, aliosque Episcopos mittere; fuisse perlatum ad se Origenistas ex Ægypto dejectos navigasse Constantinopolim; curet igitur ut Isauriaz, & Pamphiliaz, vicinariumque Provinciarum Antistites operas suas ad extirpandum Origenismum conferant; virum aliquem industrum Constantinopolim mittat, qui illuc quæ gesta sunt referat; summam esse apud omnes in Ægypto ob prostigiam hæresim lassitam. Notari obiter velim jocularēm Gui-
F donis Carmelita errorem, qui Theophilī verba, quibus Origenis colubros se Evangelico ense truncasse apud Epiphanius jaſtabat, perperam interpretatus, questum id fuisse scripsit Theophilum, quod membra sibi ferro truncarent Origenistæ, ut haberentur humiles & religiosi. Mox ut Synodicam Theophili Epistolam accepit Epiphanius, ad Hieronymum continuo remisit, aliamque adjecit de suo, in qua sic illum affatur: *Scito, fili charissime, Amalec usque ad stirpem esse delatum, & in monte Raphidim erectum tropheum crucis. Etenim quomodo porrectis in altum Moysi manib; vincebat Iſrael; sic Dominus conseruavit famulorum suum Theophilum, ut super altare Ecclesie Alexandrinae contra Origenem vexillum poneret, & impletetur in eo quod dicitur: Scribe signum hoc, quia delebo fundium Origenis hæresim à facie terre cum ipso Amalec.*

d d ii

*Gnōd. in
Summa de
Hær. fīb. 19.
Hær. Orig.*